

C-116/24. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2024. február 12.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Curtea de Apel Pitești (Románia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. november 28.

Felperes:

Porcellino Grasso SRL

Alperesek:

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură

Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură – Centrul Județean
Vâlcea**Az alapeljárás tárgya**

A felperes Porcellino Grasso SRL által a Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (mezőgazdasági és vidékfejlesztési minisztérium, Románia), az Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale (a mezőgazdasági beruházások finanszírozásáért felelős hivatal, Románia) (AFIR), az Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură (a mezőgazdasági kifizetésekért és beavatkozásokért felelős ügynökség, Románia) (APIA), az Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Vâlcea (a mezőgazdasági kifizetésekért és beavatkozásokért felelős ügynökség – Valcsa megyei központ, Románia) mint alperesek ellen közigazgatási határozat megsemmisítése iránt benyújtott kereset.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Az eljáró bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján először is az EUMSZ 288., az EUMSZ 291. és az EUMSZ 297. cikk, az 1974/2006 rendelet 9. cikke (3) bekezdésének, az 1698/2005 rendelet 18. és 19. cikkének, valamint az uniós jog azon elvének értelmezését kéri, amely szerint az Európai Bizottság határozata annak megsemmisítéséig joghatásokat vált ki; másodsor iránymutatást [kér] egy előzetes döntéshozatali eljárásban hozott határozat figyelembe vétele tekintetében tekintettel a Törvényszéknek egy hasonló ügyben, egy bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset tárgyában hozott ítéletére, harmadszor pedig iránymutatást [kér] az állami felelősségvállalás elvének alkalmazására vonatkozóan.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

a) Ellentétes-e az EUMSZ 288., az EUMSZ 291. és az EUMSZ 297. cikk rendelkezéseivel és az [uniós] jog azon elvével, amely szerint az Európai Bizottság határozata annak megsemmisítéséig joghatásokat vált ki – amint azt a [Bíróság] a [Chemie Linz kontra Bizottság] ítéletében (C-245/92 P) a [Bizottság kontra Görögország] ítéletében (C-475/01), a [Schrems] ítéletében (C-362/14), a [CIVAD] ítéletében (C-533/10), a [Foto-Frost kontra Hauptzollamt Lübeck-Ost] ítéletében (314/85), az [Eurobolt] ítéletében (C-644/17), a [CELF és Ministre de la Culture et de la Communication] ítéletében (C-199/06) megállapította –, és az 1974/2006 rendelet 9. cikkének (3) bekezdésével, valamint az 1698/2005 rendelet 18. és 19. cikkével a román nemzeti hatóságok azon gyakorlata, amely a PNDR-nek [Románia vidékfejlesztési programjának] a 2007–2013-as programozási időszak tekintetében történő felülvizsgálatáról szóló, 2012. május 25-i C(2012) 3529 final bizottsági végrehajtási határozattal ellentétes belső jogi aktusok elfogadását vagy e határozat alkalmazásának mellőzését foglalja magában addig, ameddig e határozatot nem módosítják vagy nem semmisítetik meg?

b) Tekintettel a tagállamok azon általános kötelezettségére, hogy megfeleljenek az uniós jognak, abban az esetben, ha egy nemzeti bíróság abban a helyzetben van, hogy a [Bíróság] által az EUMSZ 267. cikk alapján hozott értelmező ítéletnek (nevezetesen a C-443/21. sz. ügyben 2022. november 17-én hozott ítéletnek) kell megfelelnie, de ez az ítélet nem tartalmaz az Európai Bizottság végrehajtási határozatainak (a 2012. május 25-i C(2012) 3529 final bizottsági határozat és a 2018. június 13-i 2018/873 bizottsági határozat) érvényességére és joghatásaira vonatkozó értékelést, hanem csak az Európai Bizottság ilyen értelmű határozatának hiányában a finanszírozás visszatérítésére vonatkozó [értékelést], jogosult-e a szóban forgó nemzeti bíróság az előtte folyamatban lévő jogvita elbírálása során figyelembe venni a Törvényszék által az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset tárgyában hozott, az Európai Bizottság hasonló ügyben hozott végrehajtási határozatát megsemmisítő ítélet (nevezetesen a T-33/21. sz. ügyben 2023. január 18-án hozott ítélet) joghatásait és indokolását (az abban foglalt megfontolásokat)?

c) Megköveteli-e az állami felelősségvállalás elve, hogy a jelen ügyhöz hasonló helyzetben a román állam a 2012. május 25-i C(2012) 3529 bizottsági végrehajtási határozatban előírt mértékű támogatást a kötelezettségvállalásaik teljes időtartamára kifizesse a 215. intézkedés kedvezményezettjeinek?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és uniós ítélkezési gyakorlat

- EUMSZ 288., EUMSZ 291., EUMSZ 297. és EUMSZ 310. cikk;
- az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet 18., 19. és 40. cikke;
- az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2006. december 15-i 1974/2006/EK bizottsági rendelet 9. cikkének (3) bekezdése, valamint 27. cikkének (2)–(13) bekezdése;
- az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 143. cikke;
- az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 33. cikkének (3) bekezdése;
- a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 58. cikke;
- [a Románia vidékfejlesztési programjának] a 2007–2013-as programozási időszak tekintetében történő felülvizsgálatáról szóló, 2012. május 25-i C(2012) 3529 final bizottsági végrehajtási határozat (a továbbiakban: a 2007–2013-as időszakra vonatkozó PNDR);
- a *bizalomvédelem elve*, a következő ítélkezési gyakorlatra történő hivatkozással: a Bíróság 1957. július 12-i Algera és társai kontra Közgyűlés ítélete, C-7/56 és C-3/57–C-7/57, EU:C:1957:7, 14. pont; 1991. július 11-i Crispoltoni kontra Fattoria Autonoma Tabacchi di Città di Castello ítélete, C-368/89,

EU:C:1991:307, 17. pont; 2006. szeptember 14-i Elmeka ítélete, C-181/04–C-183/04, EU:C:2006:563, 31. és 32. pont; 2018. augusztus 7-i Ministru kabinetes ítélete, C-120/17, EU:C:2018:638, 48. és 51. pont; valamint a Törvényszék 1996. július 11-i Ortega Urretavizcaye kontra Bizottság ítélete, T-587/93, EU:T:1996:100, 57. pont; 1996. október 16-i Efisol kontra Bizottság ítélete, T-336/94, EU:T:1996:148, 31. pont; 2006. február 23-i Karatzoglou kontra AER ítélete, T-471/04, EU:T:2006:66, 33. és 34. pont;

- *a jogbiztonság elve*, a következő ítélkezési gyakorlatra történő hivatkozással: a Bíróság 1987. december 15-i Írország kontra Bizottság ítélete, C-325/85, EU:C:1987:546, 18. pont; az 1988. június 21-i Bizottság kontra Olaszország ítélete, C-257/86, EU:C:1988:324, 12. pont; az 1990. március 13-i Bizottság kontra Franciaország ítélete, C-30/89, EU:C:1990:114, 23. pont;

- azon elv, amely szerint a Bizottság határozata annak megsemmisítéséig joghatásokat vált ki, a következő ítélkezési gyakorlatra történő hivatkozással: a Bíróság 1987. október 22-i Foto-Frost kontra Hauptzollamt Lübeck-Ost ítélete, C-314/85, EU:C:1987:452; 1999. július 8-i Chemie Linz kontra Bizottság ítélete, C-245/92 P, EU:C:1999:363; 2004. október 5-i Bizottság kontra Görögország ítélete, C-475/01, EU:C:2004:585; 2008. február 12-i CELF és Ministre de la Culture et de la Communication ítélete, C-199/06, EU:C:2008:79; 2012. június 14-i CIVAD ítélete, C-533/10, EU:C:2012:347; 2015. október 6-i Schrems ítélete, C-362/14, EU:C:2015:650; 2019. július 3-i Eurobolt ítélete, C-644/17, EU:C:2019:555;

- *a hivatali magatartás előreláthatóságának elve* a Bíróság elnökének 1988. június 10-i Sofrimport kontra Bizottság végzésére (C-152/88, EU:C:1988:296, 22. pont) történő hivatkozással;

- az államnak az uniós jog megsértése által a magánszemélyeknek okozott károkért fennálló felelősségének elve a Bíróság 1996. március 5-i Brasserie du pêcheur kontra Bundesrepublik Deutschland ítéletére (C-46/93 és C-48/93, EU:C:1996:79, rendelkező rész) történő hivatkozással;

- valamint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéssel kapcsolatban a Bíróság 2022. november 17-i Avicarvil Farms ítélete, C-443/21, EU:C:2022:899, rendelkező rész; a Törvényszék 2023. január 18-i Románia kontra Bizottság ítélete, T-33/21, EU:T:2023:5, 85., 86., 91-94., 103., 110., 112. és 113. pont.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Ordinele ministrului agriculturii și dezvoltării rurale [MADR] nr. 149/2012, nr. 6/2013, nr. 704/2014, nr. 43/2015 și nr. 826/2016 (a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter [MADR] 149/2012., 6/2013., 704/2014., 43/2015. és 826/2016. sz. rendelete) (a továbbiakban: MADR rendelet), amelyek jóváhagyták a 215. intézkedésre (Állatjóléti kifizetések) vonatkozó támogatási igénylőlapot. A

826/2016. sz. rendelet a 3a, illetve 5a alrész támogatási összegeit (4,80 EUR/számosállategység [száé]/év és 16,80 EUR/száé/év) – amelyek az első négy rendeletben megegyeznek –, 1,43 EUR/száé/évre (a 3a alrész esetében) és 14,18 EUR/száé/évre (az 5a alrész esetében) csökkentette.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes, a Porcellino Grasso SRL társaság az alperes APIA – Valcsa megyei központ által a 2017. január 1. és december 31. közötti időszakra vonatkozóan 10 083 115,36 román lej (RON) összegben 2018. február 6-án hozott kifizetési határozat (a továbbiakban: megtámadott kifizetési határozat), az ugyanezen alperes által 2018. március 30-án hozott, kifogást elutasító aktus, valamint az alperes APIA által 2018. március 26-án hozott azon közigazgatási aktus megsemmisítését kérte, amellyel az APIA a felperes kifogásával kapcsolatban kedvező határozat meghozatala nélkül döntött, valamint azt kérte, hogy kötelezzék az alpereseket arra, hogy fogadjanak el minden szükséges közigazgatási aktust, és tegyenek meg minden szükséges közigazgatási intézkedést a felperes által a megtámadott kifizetési határozat és a kifogást elutasító aktus meghozatala miatt elszenvedett, 619 995,08 RON összegű kár megtérítése érdekében, [amely összeg] az állítása szerint öt megillető 11 936 300 RON összeg, valamint a megtámadott kifizetési határozatban és a 2018. április 21-i helyesbítő határozatban elismert összeg (11 316 304,92 RON) közötti különbözetnek felel meg.
- 2 A felperes előadta, hogy 2012. augusztus 13-án az APIA – Valcsa megyei központhoz benyújtotta az eredeti támogatás iránti kérelmet, amelyben kötelezettséget vállalt arra, hogy legalább 5 éves időtartamra biztosítja és fenntartja a sertések jóléti körülményeit, illetve megfelel a kérelemmel érintett alrészek konkrét követelményeinek, amelynek ellenében vissza nem térítendő pénzügyi támogatásban részesül a támogatás iránti kérelemben, a pályázati útmutatóban, a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti vidékfejlesztési programban és a 149/2012. sz. MADR rendeletben meghatározott összegben és feltételek mellett.
- 3 2015. augusztus 14-én a felperes a 43/2015. sz. MADR rendelet rendelkezéseivel összhangban benyújtotta az APIA – Valcsa megyei központhoz a kötelezettségvállalás negyedik évére vonatkozó kifizetési kérelmet. Válaszként az alperes APIA – Valcsa megyei központ arról tájékoztatta a felperest, hogy olyan hibákat találtak, amelyek hatással voltak a 215. intézkedés keretében vállalt kötelezettségvállalásokra a 3a és 5a alrészben szereplő összes állatkategória tekintetében. Következésképpen az említett alperes a 3a és 5a alrészhez kapcsolódó vissza nem térítendő pénzügyi támogatás csökkentéséről értesítette a felperest.
- 4 Ezt követően a 826/2016. sz. MADR rendelet hatálybalépésével a 215. intézkedés keretében a 3a és 5a alrészhez kapcsolódó vissza nem térítendő pénzügyi támogatás összegének csökkentése véglegessé vált, így az említett rendelet

hatálybalépését követően a 2015. július 16. és 2015. december 31. közötti időszakra az új csökkentett összegek vonatkoztak, amelyek alapján később meghozták az erre az időszakra vonatkozó kifizetési határozatokat. A felperes közigazgatási keresetet nyújtott be a szóban forgó időszakokra vonatkozó kifizetési határozatok ellen, amelyek elbírálása jelenleg folyamatban van.

- 5 Ezt követően a felperes 2017. január 31-én benyújtotta a kötelezettségvállalás hatodik évére vonatkozó, a 2017. január 1. és december 31. közötti időszaknak megfelelő kifizetési kérelmet, és 2018. február 6-án az APIA – Valcsa megyei központ meghozta a megtámadott kifizetési határozatot, amelyben az összegeket a 826/2016. sz. MADR rendeletnek megfelelően a támogatás csökkentett összegei alapján számította ki. 2018. április 21-én az APIA – Valcsa megyei központ helyesbítő határozatot hozott, amellyel a felperes javára további 1 233 189,56 RON összeg kifizetését állapította meg. Következésképpen a felperes a 3a alrész esetében a 4,80 EUR/száe/év, az 5a alrész esetében pedig a 16,80 EUR/száe/év támogatási mérték alkalmazásából eredő 619 995,08 RON összegű különbözet kifizetését kéri bírósági úton.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 6 A felperes úgy véli, hogy a megtámadott közigazgatási aktusok sértik a 2007–2013-as időszakra vonatkozó PNDR rendelkezéseit, amelyet az Európai Bizottság 2008. július 16-i C(2008) 3831 határozata hagyott jóvá, és amelyet a későbbiekben módosítottak és kiegészítettek, és amely így a román államra nézve kötelezővé vált.
- 7 A 2007-2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti vidékfejlesztési program csak az 1974/2006 rendelet 7. cikkében előírt határidők és eljárás betartása mellett vizsgálható felül, amit a jelen ügyben figyelmen kívül hagytak.
- 8 A 2007–2013-as időszakra vonatkozó PNDR legutóbbi változata 2015 szeptemberében készült, és a 215. intézkedés keretében a 3a és 5a alrészek esetében a kedvezményezetteknek járó összegeket ugyanolyan összegben állapítja meg, mint a korábbi változatok, nem csökkentve azokat, az Európai Számvevőszék előzetes megállapításait pedig 2015. szeptember 10-én kapták meg a román hatóságok.
- 9 A felperes hangsúlyozza, hogy a 215. intézkedéshez nyújtott vissza nem térítendő pénzügyi támogatás mértékét a román állam az 1698/2005 rendelet 40. cikkének és az 1974/2006 rendelet 27. cikke (2)–(13) bekezdésének megfelelően állapította meg, és azok az állam számára kötelezővé váltak, amint a Bizottság jóváhagyta a 2007–2013-as időszakra vonatkozó PNDR-t.
- 10 A 3a és a 5a alrészre vonatkozó támogatási összeg csökkentése az alperes MADR által a számítási módszert illetően elkövetett hiba eredménye, a vitatott közigazgatási aktusok kibocsátása sérti tehát a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, tekintettel arra, hogy a felperes a támogatások eredeti, a támogatási kérelem

benyújtásának időpontjában érvényes összegének figyelembevételével tett öt évre szóló kötelezettségvállalást.

- 11 A felperes a 215. intézkedésre vonatkozó pályázati útmutató rendelkezéseinek megsértésére is hivatkozik, mivel mind a támogatási kérelmének benyújtásakor, mind pedig a kifizetési kérelmének benyújtásakor – beleértve a hatodik kötelezettségvállalási évre vonatkozó kérelmet is, amelyre vonatkozóan a megtámadott kifizetési határozatot meghozták – a 215. intézkedésre vonatkozó pályázati útmutató – a sertésekre vonatkozó a) rész – előírta, hogy a 3a és 5a alrészek keretében kötelezettségvállalást tett kedvezményezetteknek nyújtott vissza nem térítendő támogatás összege 4,80 EUR/száé, illetve 16,80 EUR/száé.
- 12 A felperes továbbá a 149/2012. sz. MADR rendelet rendelkezéseinek megsértésére hivatkozik, mivel ez a rendelet még ma is hatályban van oly módon, hogy azt módosították vagy hatályon kívül helyezték volna.
- 13 Az ítélkezési gyakorlatból ilyen értelmű érveket felhozó felperes szerint az alperes intézmények – a MADR, az AFIR és az APIA – magatartása ellentétes az uniós jogban rögzített több elvvel is, és így sérti az állami felelősségvállalás, a jogbiztonság, a bizalomvédelem és a kiszámíthatóság elvét. A felperes azt állítja, hogy a fent említett elvek elsőbbséget élveznek az állami hatóságok azon érdekével szemben, hogy kijavítsák a felperesnek vagy a 215. intézkedés bármely más kedvezményezettjének fel nem róható számítási hibákat.
- 14 A felperes a Bizottság C(2012) 3529 final végrehajtási határozatára is hivatkozik, amely határozatot nemhogy nem semmisítették meg, de még kevésbé módosíthatták a számítási hibák feltárásának időpontjában. Márpedig a román állam az e határozatban jóváhagyott kifizetésektől eltérő kifizetéseket teljesített, noha a szóban forgó határozat célja az volt, hogy a 215. intézkedés kedvezményezettjeinek jogokat adjon az e kedvezményezettek által vállalt kötelezettségvállalások ötéves időtartamára.
- 15 A felperes szerint a Bírósághoz fordulás szükségességét az is indokolja, hogy az Európai Unió bíróságai által hozott egyes ítéletek indokolásában ellentmondások vannak. A Bíróság által a C-443/21. sz. ügyben kifejtett megfontolások ugyanis ellentmondanak a Törvényszéknek a T-33/21. sz. ügyben a bizalomvédelem és a jogbiztonság elve alkalmazhatósága tekintetében kifejtett megfontolásainak, noha a két ügyben vizsgált tényállás azonos. A felperes úgy véli, hogy a Törvényszék következtetése ellentétes a Bíróság következtetésével.
- 16 Az *alperesek*, a MADR, az AFIR és az APIA a megtámadott közigazgatási aktusok meghozatalának indokaként az Európai Számvevőszék képviselői által a 2015-ös pénzügyi évre vonatkozóan elvégzett könyvvizsgálat eredményeire hivatkoztak, amely vizsgálat eredményeképpen a 215. intézkedés 1a., 3a. és 5a. alrészei tekintetében előírt kompenzációs kifizetések kiszámításának módszertanában bizonyos hibákat állapítottak meg. Az alperesek előadják, hogy a megtámadott közigazgatási aktusok meghozatalát az Unió pénzügyi érdekei

védelmének szükségessége indokolta, amint azt az 1305/2013 és az 1306/2013 rendelet is előírja.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az EUMSZ 288., az EUMSZ 291. és az EUMSZ 297. cikk, az uniós jog azon elvének, amely szerint az Európai Bizottság határozata annak megsemmisítéséig joghatásokat vált ki, valamint az 1698/2005/EK rendelet 18. és 19. cikkének és az 1974/2006/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének a bizalomvédelem elvével és a jogbiztonság elvével összefüggő értelmezésére vonatkozó kérdés merül fel.
- 18 Ugyanakkor a felvetett kérdésekkel a fent említett cikkek értelmezését az Európai Unió ítélkezési gyakorlata szempontjából is kéri, pontosabban az Európai Unió bíróságai által a folyamatban lévő ügygel szoros összefüggésben hozott két határozat, nevezetesen a Bíróság 2022. november 17-i Avicarvil Farms ítéletének (C-443/21) és a Törvényszék 2023. január 18-i Románia kontra Bizottság ítéletének (T-33/21) fényében.
- 19 Az Avicarvil Farms ítéletben a Bíróság megállapította, hogy az 1698/2005 rendelet 40. cikkének (3) bekezdését és az 1306/2013 rendelet 58. cikkének (1) bekezdését az EUMSZ 310. cikk (5) bekezdésével, valamint a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha a vissza nem térítendő pénzügyi támogatásra irányuló intézkedés végrehajtásában részt vevő nemzeti hatóságok egy, az Európai Számvevőszék által megállapított számítási hiba miatt az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) vidékfejlesztési programja által Romániának a 2007 és 2013 közötti programozási időszakokra nyújtott pénzügyi támogatás Európai Bizottság által jóváhagyott összegét azt megelőzően csökkentik, hogy a Bizottság olyan határozatot fogadott volna el, amely kizárja az uniós finanszírozásból az e számítási hibából eredő összegeket.
- 20 Az Avicarvil Farms ítéletet követően az ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztő nemzeti bíróság, azaz ugyanaz a bíróság, amely a jelen ügyben kérdést terjeszt elő előzetes döntéshozatalra – a Curtea de Apel Pitești (pitești ítélőtábla, Románia) – elutasította a felperes SC Avicarvil Farms SRL által benyújtott keresetet.
- 21 Nem sokkal az Avicarvil Farms ítélet kihirdetését követően az Európai Unió Törvényszéke meghozta a Románia kontra Bizottság ítéletét, amelyben megsemmisítette az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2020. november 18-i (EU) 2020/1734 bizottsági végrehajtási határozatot, amennyiben az kizár bizonyos, Románia által a 2017–2019-es pénzügyi évben az EMVA címén teljesített és 18717475,08 EUR összegű kiadásokat.

- 22 Mindazonáltal noha – amint azt a Bíróság a C-443/21. sz. ügyben megállapította – a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha a nemzeti hatóságok egy, az Európai Számvevőszék által megállapított számítási hiba miatt a PNDR, 2007–2013 által nyújtott pénzügyi támogatás Bizottság által jóváhagyott összegét azt megelőzően csökkentik, hogy a Bizottság olyan határozatot fogadott volna el, amely kizárja az uniós finanszírozásból az e számítási hibából eredő összegeket, ez nem zárja ki annak lehetőségét, hogy más uniós szabályok kizárják, hogy a román hatóságok csökkentsék a PNDR által nyújtott pénzügyi támogatás összegét, feltéve, hogy ezt az összeget az Európai Bizottság határozata állapította meg, amely határozatot nem vontak vissza, [nem] semmisítettek meg, és a számítási hibák észlelésének napján már nem módosíthattak.
- 23 Összefoglalva: a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy az ügyet azért szükséges a Bíróság elé utalni, mert úgy véli, hogy a jelen ügyben felvetett kérdések nem azonosak azokkal, amelyek a Bíróság által a C-443/21. sz. ügyben adott értelmezés tárgyát képezték, és az uniós jog helyes alkalmazása a fent elemzett két ítélet fényében nem olyan nyilvánvaló, hogy az nem enged teret semmilyen észszerű kétségnek.

MUNKADOKUMENTUM